323)బౌళి

ప॥ సత్యము సేయగవచ్చును సర్వేశ్వర యీమాటకు। నిత్యము నీవే యెఱుగుదు నేనేమి నెఱుగజుమీ ॥

చ॥ సులభుడవౌదువు వొకమరి చూడగ దుర్లభుడవౌదువు। తలపింతువు మఱపింతువు తగ బ్రాణములోనుండి।
పలికింతువు అక్షరముల పరగ నవే వ్రాయింతువు। వెలయగ నీవే వెలిగా వేరొకటి నే జేయజుమీ ॥

చ॥ వొనరగ బూజలు గొందువు వొక్కొకపరి మనుదు వటు। కను మూయింతువు నిదురల గడు మేల్కొలుపుదువు।
ఘనముగ నజ్ఞాని జేదువు కరుణతో జ్ఞానిజేతువు। నను బుట్టించితి నీవే నా కాపని గాదుసుమీ ॥

చ॥ నాలో నుందువు వొకపరి నగి శ్రీవేంకటగిరి నుందువు। పాలింతువు లాలింతువు భవమీడేరింతువు।
పోలింప సంసారి జేతువు భువి నీదాసుని జేతువు। కాలము గర్మము నీవే కపటము నే నేరజుమీ ॥